

Dosarul nr. 2ra-2624/18
2ra-138/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (V. Chisiliță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Vladimir Vasilachi și
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Vasilachi
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, cu privire la
constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-au respins cererile de apel depuse de Vladimir Vasilachi și Ministerul Justiției al
Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 29 martie 2018, Vladimir Vasilachi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la
constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a relatat că activând în
cadrul Brigăzii de Poliție cu Destinație Specială al Ministerului Afacerilor Interne al
Republicii Moldova, a participat la lupte pentru apărarea Independenței și Integrității
teritoriale ale Republicii Moldova, este veteran de război, iar în prezent pensionar al
Ministerului Afacerilor Interne.

Vladimir Vasilachi a relevat că la 08 iunie 2010 având la bază dispozițiile
art.35 al Legii „Cu privire la poliție” nr.416 din 18 decembrie 1990 cu toate
modificările ulterioare, art. 13, 15 ale Legii „Cu privire la veterani” nr.190 și în
conformitate cu art. 1,28,29,35,37,42,44 ale Codului cu privire la locuințe nr.306 din
03 iunie 1983 s-a adresat cu cerere către Primăria și Consiliul mun. Chișinău, în
privința asigurării cu spațiu locativ.

A indicat că Direcția Generală locativ comunală și amenajare a Consiliului mun. Chișinău i-a răspuns la cererea prealabilă, comunicându-i, că a examinat petiția referitor la asigurarea cu spațiu locativ, însă având în vedere că în mun. Chișinău s-a creat o situație extrem de dificilă cât privește asigurarea cu spațiu locativ a persoanelor care dispun de acest drept conform legislației și actelor normative în vigoare, din lipsa surselor financiare și spațiilor locativ disponibile, Primăria mun. Chișinău în prezent nu poate soluționa problema locativă.

Reclamantul, a punctat că la 05 august 2010 a contestat la Curtea de Apel Chișinău refuzul autorităților publice locale de a-l asigura cu spațiul locativ, însă prin hotărârea din 04 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea sa de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

A subliniat că nefiind de acord cu hotărârea instanței de apel la 15 aprilie 2011 a contestat-o cu recurs, iar prin decizia din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul, casată hotărârea din 04 aprilie 2011 a Curții de Apel Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea lui Vladimir Vasilachi împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, și a fost obligat Consiliul mun. Chișinău de a-l asigura pe Vladimir Vasilachi împreună cu membrii familiei sale cu spațiu locativ conform normelor stabilite și conform succesiunii rândului stabilit.

Reclamantul a menționat că după intrarea în vigoare a deciziei judecătorești menționate, s-a adresat cu o cerere către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, prin care a solicitat să contribuie la executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2011, conform Codului de executare al Republicii Moldova și legislației în vigoare.

În același context a indicat că prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la primirea spre executare a documentului executoriu și intentare a procedurii de executare, a fost dispusă intentarea procedurii de executare și obligarea Consiliului mun. Chișinău să execute decizia menționată odată cu primirea prezentei încheieri.

Totodată, a menționat că prin răspunsul parvenit de la Primăria mun. Chișinău i-a fost comunicat executorului judecătoresc, Oleg Ungureanu, că la momentul actual executarea hotărârii instanței de judecată nu poate fi posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în mun. Chișinău etc.

Reclamantul a opinat că toate eforturi întreprinse conform legislației în vigoare, în realizarea dreptului lezat, nu au dat rezultate, iar hotărârea judiciară nominalizată a rămas fără executare până în prezent.

În acest context a invocat că conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. Astfel, neexecutarea ulterioară a hotărârii în favoarea sa, va încălca dreptul său garantat de art.6 § 1 al Convenție.

La fel, a invocat și încălcarea dreptului său la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție care se atestă prin neexecutarea hotărârii judecătorești în favoarea sa, motiv din care el nu poate beneficia de bunurile sale.

Totodată, a relevat că, deși decizia din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, a devenit irevocabilă și executorie, ultimul nu a putut obține executarea acesteia imediat ce a devenit executorie, ceea ce constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale, așa precum este prevăzut în

prima propoziție a primului paragraf al articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție. Iar, prin neexecutarea deciziei din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, autoritățile naționale împiedică reclamantul, care în mod rezonabil, se așteaptă de a obține respectarea drepturilor sale.

Vladimir Vasilachi a precizat că în legătură cu faptul, că prin neexecutarea deciziei din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție i se încalcă drepturile sale prevăzute de art.6 CEDO și art.1 al Protocolului 1 al Convenției, a înaintat la CEDO o cerere în conformitate cu art.34 CEDO și art. 45 și 47 ale Regulamentului Curții, care a fost înregistrată cu nr. 25916/12, Vasilachi c/Moldovei.

A menționat că prin scrisoarea CEDO a fost informat despre faptul că la 01 iulie 2011 în Republica Moldova a intrat în vigoare Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și i s-a sugerat să facă uz de noul remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate, etc.

La fel, a relevat că pe parcursul unui termen îndelungat, a suportat o încordare psihică, retrăiri, stare de stres, circumstanțe legate de suferințe morale, atât psihice cât și fizice, iar despăgubirea pentru prejudiciul moral, pe care o pretinde, în mărime de 150 000 lei, derivă din perioada de timp pentru neexecutarea hotărârii menționate, din 19 septembrie 2012-29 martie 2018, și se încadrează în sumele acordate de CEDO pe cazuri similare.

Reclamantul a solicitat constatarea faptului de violare a drepturilor lui Vladimir Vasilachi prevăzute de Articolul 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și Articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de către statul, Republica Moldova, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a deciziei din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova; încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Vasilachi a sumei de 150 000 de lei, cu titlu de prejudiciul moral, pentru neexecutarea deciziei din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova (pentru perioada de timp din momentul depunerii precedentei cereri de chemare în judecată 19 septembrie 2012 - 29 martie 2018 până la depunerea prezentei cererii de chemare în judecată pe 29 martie 2018, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4500 de lei și a cheltuielilor de judecată constituite din cheltuieli pentru xerox în sumă de 200 de lei.

Prin hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Vasilachi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul mun. Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral. A fost constatată încălcarea dreptului lui Vladimir Vasilachi la executarea în termen rezonabil a deciziei din 14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în perioada 16 ianuarie 2013 - 29 martie 2018. A fost încasată din bugetul statului, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Vasilachi despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a deciziei din

14 septembrie 2011 a Curții Supreme de Justiție, în perioada 16 ianuarie 2013 - 29 martie 2018, în mărime de 10 000 de lei, cheltuieli de judecată pentru asistență juridică în mărime de 4500 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 181, Vol.I).

La 27 iunie 2018, Vladimir Vasilachi a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a solicitat respingerea cererii de apel a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, ca neîntemeiată și admiterea cererii sale de apel, casarea în parte a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 186-209, Vol.I).

La 02 iulie 2018, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a depus apel împotriva hotărârii din 19 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 210-213, Vol.I).

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Vladimir Vasilachi și menținută hotărârea din 19 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 20 noiembrie 2018, Vladimir Vasilachi, a declarat recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea inadmisibilă sau respingerea cererii de recurs depuse de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admiterea cererii sale de recurs, casarea în parte a hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel, pe care le consideră ilegale, neîntemeiate și pasibile casării, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material.

La fel, a relevat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat și au încălcat prevederile normelor de drept, nu au examinat integral și luat în considerație toate probele anexate la materialele cauzei.

În susținerea poziției date Vladimir Vasilachi a indicat că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești, care este statul Republica Moldova, nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, motiv din care ultimul nu a putut beneficia de succesul obținut în urma examinării litigiului, drept consecință, până în prezent se află într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea actului judecătoresc irevocabil, fapt calificat drept tratament discriminatoriu.

Totodată, a opinat că instanța de judecată a subapreciat considerabil și neîntemeiat compensarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei pentru un termen mare de neexecutare a hotărârii judecătorești.

În același context, a menționat că la aprecierea sumei date, instanța nu a luat în considerație și importanța cauzei pentru reclamant.

Astfel, suma de 10000 de lei acordată cu titlu de prejudiciu moral nu este echitabilă suferințelor psihice suportate de Vladimir Vasilachi pentru perioada mare de timp de neexecutare a hotărârii judecătorești irevocabile.

La 30 noiembrie 2018 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin

care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă casării. Or, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material care reglementează aprecierea prejudiciului material și moral.

În același context, a conchis că instanța de apel a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și nu a luat în considerație circumstanțele de drept invocate de Ministerul Justiției.

La fel, a menționat că consideră concluziile instanței de fond de încasare a prejudiciului nejustificate, or, hotărârea a cărei neexecutare se invocă obligă administrația publică locală să acorde spațiu locativ în posesie și folosință și nicidecum în proprietate privată.

Recurentul a precizat că de către autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești au fost întreprinse toate măsurile întru executarea acestui document executoriu, iar Vladimir Vasilachi nu a confirmat prin probe existența culpabilității organelor de executare în procesul de executare a actului judecătoresc irevocabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 octombrie 2018 și publicată pe pagina web a instanței de apel la 05 noiembrie 2018.

În aceste circumstanțe recursurile, depuse de Vladimir Vasilachi la 20 noiembrie 2018 și Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 30 noiembrie 2018, se consideră depuse în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 decembrie 2018 Vladimir Vasilachi a depus referință asupra cererii de recurs înaintate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

La 20 decembrie 2018 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus referință asupra recursului înaintat de Vladimir Vasilachi prin care a solicitat respingerea integrală a cererii de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Vladimir Vasilachi și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Vladimir Vasilachi și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Vladimir Vasilachi și Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat